

VARMISTIN

Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti 2/2011

TAISTELUAMMUNNAT
aloittivat kesän 6

Voimankäyttökoulutuksessa harjoitellaan fyysisen voiman harkittua käyttöä erilaisissa tilanteissa s. 8

VARMISTIN NRO 2

15.6.2011

3. vuosikerta

SISÄLTÖ

Päätoimitus 3

Päällikkö 4

Aluetoimisto 5

Hätilässä ammuttiin kovilla 6

Voimankäyttö on älyn käyttöä 8

Tulvii Pohjanmaa –henkilösuojauskurssilla Vaasassa 10

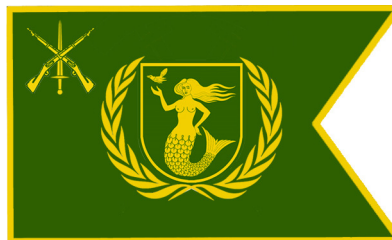
Asenteella alas tornista 11

Palkinnot ja perhetapahtumat 11

Reservin Sisyfos ja kevyen kiven keksiminen 12

Eversti Mikko Myllykangas uskoo positiiviseen ajatteluun 14

Mukaan toimintaan 15

VARMISTIN on Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy 15.10.2011. Aineisto sitä varten on toimitettava 31.9. mennessä.

Päätoimittaja

Kaarina Honkalampi
kaarina.honkalampi@maakuntakomppania.fi
044 555 2799

Mainokset

Varmistin ry
Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen
Tukiyhdistys
Puheenjohtaja Hannu Tukia
050 462 0735
hannutukia@live.fi

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite Hennalankatu 259
0299 484 133 (ma-pe virka-aikana)

Yksikön päällikkö

yliluutnantti Tommi Tenhu
0299 484 133
tommi.tenhu@maakuntakomppania.fi

Päivystäjä

040 775 8992
paivystaja@maakuntakomppania.fi

Komppanian toimisto

Hennala, rakennus 22
Avoinna keskiviikkoisin 16.30-17.30

Painopaikka Padasjoen kirjapaino

Kannen kuva Kaarina Honkalampi

Sisäkannen kuva Jarmo Siira

LASKIN, ETTÄ OLEN OLLUT mukana tekemässä 149 Ruotuväki-lehteä. Yhteensä lehtiä on ehtinyt ilmestyä 1078 kappaletta. Tuhannetta numeroa juhliittiin vuonna 2008 ja ensi vuonna vietetään lehden 50-vuotisjuhlia.

22 kertaa vuodessa ilmestyvän lehden tekeminen on aavistuksen Varmistimen tekemistä hektisempää. Jotta ideoiden toteuttamiselle ja aiheiden kehittelylle jäisi aikaa, pyrimme olemaan kahdesta kolmeen lehteä etuajassa suunnittelussa. Toki uutisia yritetään tehdä nopeammalla varoajalla, että niissä olisi vielä jotakin uutta.

Ruotuväen ydin ovat aina olleet varusmiehet.

Lehden toimittaa 10-henkinen varusmiestoimitus, minkä myötä omatkin työkaverit vaihtuvat noin puolen vuoden välein, pois lukien sektorimme kaksi muuta palkattuun henkilökuntaan kuuluvaa. Tällä hetkellä reservissä on noin 650 Ruotuväessä palvelutta. Sen jälkeen, kun vuonna 2004 tulin Puolustusvoimiin ja Ruotuväkeen, olen ehtinyt tutustua monenlaisiin ihmisiin ja pääsääntöisesti iloni on työskennellä hyvin motivoituneessa ja innokkaassa joukossa. Ruotuväkeen poikkeuksetta päästään eikä jouduta –meille hakevat suorittavat ensin peruskoulutuskauden kuka missäkin, minkä jälkeen hakemuksen ja haastattelun perusteella toimituksen ovet voivat aueta loppupalveluksen ajaksi. Ruotuväen toimittajalta vaaditaan jonkin verran koulutusta tai työkokemusta viestinnän alalta tai toimitustyöstä, uteliaisuutta ja kiinnostusta puolustusvoimiin ja yhteiskuntaan yleensä, kirjoitustaitoa, rohkeutta ja oppimisen halua. Joskus palava into alalle voi korvata puuttuvan kokemuksen. Vailla näitä ominaisuuksia voisi kylmätä, sikäli kun ensimmäinen palvelustehtävä voi olla kenraalin tai ministerin haastattelu tai jutun tekeminen vaikkapa puolustusvoimien ruoka-huollon uudistamisesta.

Henkilökohtaisia ominaisuuksia ja taitojakin tärkeämpää on joukkuehenki. Monenlaisia toimituskokoonpanoja nähneenä voi jo sanoa, että ilman yhteishenkeä hienoinkaan osaaminen ei pääse parhaimpaansa. Hyvässä toimituksessa ideoita heitellään ja kehitellään yhdessä, kuormaa kevennetään siltä, jolla sitä on liikaa, tuetaan omilla vahvuuksilla heikompia, ylipäättään on yhteinen tahotila tehdä mahdollisimman hyvää lehteä.

Loppujen lopuksi Varmistin ja Ruotuväki eivät ole niin kovin erilaisia lehtiä. Molempien tarkoitus on rakentaa hyvää julkisuuskuvaa, jakaa tietoa, kasvattaa yhteishenkeä ja maanpuolustustahtoa. Aktiiviset reserviläiset ovat yksi Ruotuväen tärkeimmistä kohderyhmistä. Jokainen maakuntakomppaniaan kuuluva on tervetullut vieras Ruotuväkeen –käydessänne Helsingissä pistäytykää toimituksessamme Kaartin poliisitalon vieressä, esittelen mielelläni, mitä teemme! Tulosta etukäteen ilmoittamalla varmistuu myös kahvi ja pulla.

Kaarina Honkalampi

TOIMITUKSEN AVOIMET Ovet

IN HOC SIGNO VINGES

KESÄ, SUVI ON. Vuodenajoista lämpimin, koska maapallo on kallistunut niin, että aurinko säteilee maan pinnalle jyrkemmässä kulmassa kuin muina vuodeaikoina. On tärkeää antaa sielun pysähtyä, levähtääkin ja omien akkujen latautua. Olisiko sen aika nyt kohdallasi? Uskon, että on.

Päällikkönne yliluutnantti Tommi Tenhu jättää poikkeusolojen tehtävänsä kesän jälkeen. Tommi etenee urallaan siirtyen heinäkuussa Puolustusvoimien Varusmiessoittokunnan varapäälliköksi. Niin pitääkin olla. Tunnen aitoa ja vilpitöntä iloa sekä kiitollisuutta. Samalla oloni on hakea. Aluetoimistoon jäävät saappaat ovat SUURET täytettäväksi.

Tämä aikakausi päättyy. Kestoltaan nelivuotisena se jää maakuntamme sotilaallisen maanpuolustuksen historiaan. SINÄ maakuntakomppanian valikoituna taistelijana olet ollut mukana tekemässä ja kokemassa. Tukijoille ja lukijoille osoitan myös sydämelliset kiitokseni.

Päijät- Hämeen maakuntakomppania on huippuvireessä. Saavutetut tulokset puhuvat puolestaan ja näytöt on annettu - olette ERIKOISJOUKKO. Viimeisimpänä suoritte kattavat kovapanosammunnat kiitettävästi Hätilässä.

Halukkuus komppanian jäsenyyteen on käsin kosketeltavaa. Jonottamassa on ammattitaitoisia ja motivoituneita kotiseudun puolustajia, joita olemme sijoittaneet muihin sotilasalueemme joukkoihin. Vuonna 2012 olemme mahdollisesti tilanteessa, jossa synnytetään lisää historiaa: toinen maakuntayksikkö Päijät- Hämeeseen.

Jatkamme yhdessä ja reippain mielin Päijät- Hämeen maakuntakomppanian suorituskyvyn kehittämistä heti kesän jälkeen. Moniviranomaisharjoitus TYYNE II mitata suorituskykyä jo syyskuussa. Paljon muutakin mielenkiintoista ja vaativaa on tulossa. KAIKKI mukaan!

Haluan toivoa kaikille komppanian taistelijoille auringonpaistetta kesään. Oman lippunne alla ja tässä merkissä olette voittavia!

Asevelvollisuuspäällikkö, majuri Kari Karmala

KUKKUU SOTURIT

KEVÄÄLLÄ KÄKI ON KUKKUNUT pitkin Päijät-Hämettä. Kesäkuun alussa Hätilän ampumakenttäalueella Päijät-Hämeen Maakuntakomppania kukkui niin hienosti, että sen muistavat kaikki paikalla olijat. Iso kiitos kuuluu koko komppanialle, myös heille, joita ei voitu rahan vähyyden takia harjoitukseen kutsua. Taisteluumunntaharjoituksen onnistunut läpäisy jo komppanian koulutuksen tässä vaiheessa osoittaa teidän hyvän motivaationne ja sitoutumisenne komppaniamme kehittämiseen. Toki, paljon meillä on vielä harjoitettavaa ja sitä vartenhan harjoituksia on tulevaisuudessakin. Vuonna 2012 on seuraava komppanian kertausharjoitus, jossa odottavat taas uudet haasteet.

16.-18.9.2011 on moniviranomaisharjoitus TYYNE-11, jossa harjoittelemme toimintaa suuronnettomuustilanteessa. Kaikki mukaan viranomaisyhteistyötä harjoittelemaan! Syksyllä on toki paljon muutakin toimintaa ja harjoituksia – ole aktiivinen ja tule mukaan. Rekrytointia pitää jatkaa, koska joukkomme kokeneimmat taistelijat joutuvat kohta siirtymään eteenpäin sotilasurallaan. Osa pääsee myös lähivuosina ”eläkkeelle”, koska yläikärajaa (60v) tulee vastaan.

Minäkin teen tilaa seuraajalleni Yliluutnantti *Timo Matilaiselle* 2.12.2011, jolloin vaihdamme päällikön tehtäviä Lahden upseerikerholla iltajuhlissa, jonne toivon teidän osallistuvan suurella joukolla. Uuden päällikön perehdyttäminen on alkanut ja teemme sen mahdollisimman hyvin, jotta tekemänne hyvä työ jatkuu nousujohtoisesti eteenpäin. Sen voin jo todeta, että saatte hyvän työni jatkajan.

Onnittelut teille kaikille 4.6.2011 ylennetyille ja palkituille. Olen iloinen siitä, että reserviläisten sotilasurakehitykselle on saatu selkeä ”uraputki” täällä Päijät-Hämeessä. Tästä kuuluu kiitos aluetoimiston päällikölle.

Kesällä on hyvä pitää myös omaa suorituskykyään yllä, vaikka liikkumalla kauniissa Päijät-Hämeessämme tai muuallakin. Harjoituksissa olette kyllä huomanneet fyysisen suorituskyvyn tärkeyden. Eräs komppaniamme tulokkaista pudotti paino-
aan 50kg, joten ottakaa siitä mallia. En meinannut tuntea miestä. Heinäkuussa meiltä lähtee taas kilpailukykyinen ryhmä Itävaltaan kansainväliseen sotilastaitokilpailuun GRENADIER-I I:een, toivotan turvallista ja menestyksekkästä kilpailua. Syksyllä on sotilaskilpailuna taas Lylyinen ja marssimaan pääsee Päijät-Hämeen vaellukselle, jossa voi valita 25, 50 tai 70 kilometrin matkan. Liikuntaan on paljon tarjontaa ja yhdessä liikkuminen on vielä mukavampaa. Syksyille yritämme järjestää vielä revanssiturnauksen salibandysä, jotta voittokypärä saadaan kotiin. Henkilökohtainen tavoitteeni on tänä syksynä sotilaiden sulkapallon SM-kilpailu ja siellä kirkkain mitali.

Hauskaa ja turvallista kesää.

Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian päällikkö
Yliluutnantti Tommi Tenhu

HÄTILÄSSÄ AMMUTTIIN KOVILLA

Taisteluammunnoissa saatiin rautaisannos oppia epäsuoran tulen käytöstä. Helteisessä säässä taistelijoiden ampumataitoja hiottiin monipuolisesti. Asenne ja motivaatio saivat jälleen kehuja.

KESÄ KÄYNNISTYI KIRJAIMELLISESTI maakuntakomppanian taisteluammunnoista. Hätilässä touko-kesäkuun vaihteessa järjestetyssä ampumarjoituksessa ammuttiin 27 asteen helteessä. Komppanialle harjoitus oli harvinaista ja toivottua herkkua –kerrankin päästiin ampumaan paljon ja kovilla.

Hättilän harjoituksessa taistelijat hioivat taitojaan viidessä eri ammunassa – ryhmän hyökkäys, ryhmän ja joukkueen puolustus, käsikranaatin heittoharjoitus, kertasinkoammuunta sekä ammunnat kevyellä kranaatinheittimellä, minkä lisäksi radoilla ammuttiin kouluammuntoja. Maakuntakomppanian lisäksi harjoitusalueella hikoili Panssariprikaatin perustama taistelukoulutusyksikkö (TAKY), joka niin ikään koostuu kertausharjoitukseen kutsutuista reserviläisistä. Taistelukoulutusyksikön tarkoitus on tukea muualta tulevan joukon koulutusta ja järjestää puitteet harjoittelulle. Yksikön puolesta harjoituksessa toimitaan muun muassa tuliasemaerotuomareina ja johdetaan ammuntoa. Näin hyöty on molemminpuolinen— myös taistelukoulutusyksikön reserviläiset pääsevät harjoittelemaan ja kehittämään taitojaan. Voisi sanoa, että harjoituksessa reserviläiset hyvin pitkälti kouluttivat reserviläisiä.

Camp Vellamon lämmin tunnelma

Maakuntakomppanian viiri liehuu hiljalleen Camp Vellamon telttakylän keskellä tuulessa, joka hieman viilentää hellettä. Johtamiskontissa tunnelma on ainakin hetkellisesti rauhallinen. *Aku Aho* kertoo, että tähän harjoitukseen ei ole tehty

uusia keksintöjä.

- Vanha värityskirja toimii, hän vakuuttaa. Toki kaikki aina kehittyy eteenpäin.

Hän arvioi, että uutta harjoituksessa on se, että on lähde muualle omilta kulmilta ja tehty enemmän kontti-hommaa, eli eri toimitiloiksi varustellut kontit ovat päässeet oikeaan käyttöön.

- Ja onhan uutta se, että toinen reserviläisporukka kouluttaa.

Aho toteaa harjoituksen sujuneen tähän asti hyvin ja jälleen maakuntakomppanian asenteen ja taitotason herättäneen positiivista huomiota toisessa yksikössä.

Vihdoin porsaita lentoradalle

Ehkä arvokkainta oppia ammunnat toivat epäsuoran tulen käyttöön. Komppaniaan perustettu kranaatinheitinjoukkue sai ensikosetuksensa oikeaan amuntaan alkuvuoden harjoittelurupeaman jälkeen.

Kapteeni *Mika Vesikko* toteaa ammunnan sujuneen erittäin hyvin lähtötasoon nähden.

- Ammunnat ovat sujuneet yli odotusten. Yksi tasohan on jo se, että edes saadaan ammittua. Tämän lisäksi saatiin vielä osumia maalialueelle, hän arvioi.

Siinä missä kyseinen ammunta on ensimmäinen laatuaan maakuntakomppanian reserviläisille, Vesikko itse on ehtinyt nähdä ammunnan jos toisenkin. Hänellekin tämä on silti ensimmäinen kerta, kun harjoituksessa myös reserviläiset toimivat tulenjohtouruomareina, joita Vesikko niin ikään kouluttaa ja valvoo tulenjohtoryhmän lisäksi.

- Harjoituksen vaarallisin päivä on huomenna, hän paljastaa. Kaikki ovat päässeet ammunnan makuun ja ehkä ajattelevat osaavansa homman, jolloin nopeasti oikaistaan jostain ja tapahtuu virheitä.

Helposti tapahtuu muun muassa suuntausvirheitä heittimellä tai virheitä ampuma-arvojen määrittämisessä. Virheiden välttämiseksi ammunnoissa on kuitenkin erittäin tarkat varomääräykset, joiden tarkoitus on karsia pois inhimilliset erehdykset.

Tulenjohtopäällikkö *Lauri Länne* toteaa olevansa onnellinen ja helpottunut kun ensimmäiset ”porsaat” on nyt saatu lentoradalle.

- Odotukset harjoitukselle olivat, että kaikki pääsevät tekemään ja sikälihan on taas onnistuttu yli odotusten, hän arvioi.

Ennen harjoitusta kranaatinheitinjoukkue on ehtinyt harjoitella yhteisesti seitsemän kertaa ja monelle kovanosanammunta oli nyt ensimmäinen.

- Ehkä koko hommassa vaikeinta on ollut etukäteisharjoittelu ja yhteisen ajan järjestäminen. Kliseisesti voisi kuitenkin sanoa, että kyllä tämä harjoitus nyt palkitsee kaiken vaivan, Länne pohtii.

- Nyt on erittäin hyvä pohja jatkaa ja osaamisen taso on saatu paperille. Tiedetään, mitä kukakin pystyy tekemään. Tästä on hyvä välillä viettää kesälomaa, ettei kenkään tarvitse tehdä mitään, hän hymyilee.

Teksti ja kuvat Kaarina Honkalammilla

Harjoituksessa moni ampui ensimmäistä kertaa kranaatinheittimellä. Lyhyellä valmistautumisellakin tulokset olivat hienoja, myös maaliin osuttiin. Tulenjohtouruomareina toimi reserviläisiä taistelukoulutusyksiköstä.

Ammunta suoritettu. Suorituksen jälkeen kuunneltiin palautetta ennen siirtymistä joukkueen puolustusammunnan tukemistehtävään.

Poikien juttuja. Välillä oli hetki aikaa vetää henkeä puiden varjossa ja odotella lounasta. Löydätkö kuvasta neljä taistelijaa?

VOIMANKÄYTTÖ ON ÄLYN KÄYTTÖÄ

MITÄ SE ON? ISOJA, RUMIA MIEHIÄ, joilla on paljon varusteita päällä? Ei. Käyttäjän tärkein voimankäyttöväline on omat aivot. Voimankäytön määrittelevät laitteet, asetukset ja määräykset, jotka antavat henkilölle perusteet toimia. Voimankäytön tulee tapahtua puolueettomasti ja sovintoa edistään.

Voimankäytön harjoittelu aloitetaan teoriaopinnoilla, joista siirrytään harjoittelemaan fyysistä voimankäyttämistä. Fyysisellä voimalla tarkoitetaan lähinnä kuljetusta ja hallintaotteita, eli ei tarvitse olla mikään monien eri kamppailulajien harrastaja tai taitaja. Fyysinen puoli vaatii paljon toistoja ja harjoittelua, jolloin tekniikka menee selkärankaan. Voimaakin tarvitaan, tärkeintä on kuitenkin suorituksissa oikea tekniikka. Entä, kun asiat on opittu, ollaanko sitten valmiita voimankäyttäjiä? Ei, taitoja jotka on opittu, pidetään yllä säännöllisellä harjoittelulla ja kertaavilla koulutuksilla. Koskaan ei ole valmis tai täysin oppinut, aina oppii jotakin uutta ja saa varmuutta omaan tekemiseen. Tämä todistaa omaa ammattitaitoa.

Mihin voimankäyttöä tarvitaan? Tilanteissa, jossa kohdehenkilö ei tottele lievempiä keinoja, kuten neuvot, kehotukset ja käskyt, voidaan joutua turvautumaan

fyysiseen voimankäyttöön. Mikäli emme saa fyysisellä voimankäytöllä haluttua vaikutusta kohdehenkilöön, joudutaan turvautumaan astetta kovempaan voimankäyttöön, joka käsittää voimankäyttövälineet, joiksi luetaan käsiraudat, patukka, kaasusumutin sekä ampu-ase. Näihin kaikkiin välineisiin voimankäyttäjällä saa käyttökoulutuksen, minkä jälkeen niitä saa kantaa tehtävissä. Koira käytetään myös voimankäyttövälineenä. Henkilöt, jotka toimivat kyseisissä tehtävissä, saavat erikseen koiranohjaajan koulutuksen. Voimankäyttäjän tulee muistaa, että kaikki, mikä tehdään, pitää pystyä perustelemaan. Myös oma työturvallisuus ja kohdehenkilön turvallisuus tulee pitää mielessä.

Jokainen päivä ja yö on turvallisuusalalla oppimista, koskaan ei ole täysin valmis ja oppinut. Jos luulet olevasi täysin valmis, ei tämä ala ole sinua varten.

Teksti Antti Kuusinen **Kuvat** Antti Kuusinen ja Jarmo Siira

PALJON SE VIE JA PALJON SE ANTAA

Antti Kuusiselle komppaniassa
toimiminen on kunnia-asia

OLEN KUUSISEN ANTTI ja ikää on 28 vuotta, millä olen nuoremasta päästä komppaniassa. Olen ikäni asunut Päijät-Hämeessä, pois lukien opiskelut ulkopaikkakunnilla ja varusmiespalvelus, jonka suoritin Ivalossa rajajääkärikomppaniassa. Työskentelen turvallisuusalalla, kokemusta on yksityiseltä, kunnalliselta ja valtion puolelta, alalla olen toiminut 10 vuotta.

Harrastuksiini kuuluu komppaniassa toimiminen, mikä välillä tuntuu toiselta työltä, hyvässä mielessä. Paljon se vie ja paljon se antaa. Muuten vapaa-aikani menee urheilun, lähinnä kamppailu-urheilun parissa. Syksyllä tulee metsästettyä ja onhan sitä kaikenlaisia extreme-lajeja tullut kokeiltua, muun muassa laskuvarjohyppyjä, laitesukellusta, kiipeilyä. Paljon on vielä kokeilematta, kuten Nijmegen-marssi, vapaatottelu ja niin edelleen.

Päijät-Hämeen maakuntakomppaniaan liityin heti alkumetreillä. Ennen sitä olin aktiivisesti mukana reserviläistoiminnassa. Komppaniassa oleminen on minulle suuri kunnia. Kulunut aika on opettanut paljon asioita ja kasvattanut ihmisenä, kun saa toimia samanhenkisten ihmisten kanssa. Heistä jokainen on kaiken lisäksi omalla tavallaan loistava persoona. Pidän porukan

mahtavasta yhteishengestä ja asenteesta, millä mennään eteenpäin. Kaveria ei jätetä.

Tammikuussa sain komppanian päälliköltä puhelun. Hänellä oli lyhyt asia, illaksi pitäisi mennä rykmenttiin. Ensimmäisenä tuli mieleen, mitä pahaa minä, innokas taistelija, olen nyt tehnyt. Yllätys oli suuri, kun päällikkö ilmoitti nimittäneensä minut Päijät-Hämeen maakuntakomppanian päävoimankäyttökouluttajaksi! Tästä tehtävästä olin todella otettu ja yllätynyt. Motivaatio ja halu tehdä asioita nousi taas jälleen kerran ylöspäin. Sain vielä mukaani voimankäytön kouluttajaporukkaan hyvät kaverini Blomsterin Teemun ja Saarion Jukan, henkilöt joiden kanssa toiminut pitkään turvallisuusalalla kasarmiaitojen ulkopuolella. Teemun ja Jukan kanssa on tehty monia työvuoroja yhdessä turvallisuuden parissa. Yhdessä on oltu myös kouluttamassa ja koulutuksissa. Kentällä ollessani olen oppinut tuntemaan nämä herrat. Pahojakin tilanteita on ollut, niistä on selvitty rautaisella ammattitaidolla ja asenteella, jolla toimimme. Heidän kanssaan on hieno lähteä vetämään Päijät-Hämeen maakuntakomppanian voimankäyttökoulutuksia eteenpäin ja jakaa omaa tietotaitoa komppaniassa oleville.

Teksti Antti Kuusinen **Kuva** Jarmo Siira

TULVII POHJANMAA

Vaasan kurssilla henkilösuojaus tuli tutuksi teoriassa ja käytännössä

HUHTIKUISENA PERJANTAI-ILTANA TEHTIIN jälleen lähtöä, tällä kertaa Vaasaan henkilösuojauskursseille. Innokkaat taistelijat ja varustekassit lastattiin palloiluhallin pihassa Transporteriin ja menoksi.

Kuuden tunnin ajomatalla huumori lensi niin että heikompia olisi hirvittänyt. Pientä leikkimielistä kinaa aiheutti taukopaikkojen valinta, joku olisi halunnut ABC:lle jotta saa bonukset itselleen. Vähitellen Vaasa lähestyi ja kello puoltayötä otettiin yhteys majoitukseen—valtion virastotalon alakerta kutsui! Majoitus muistutti lähinnä pommisuojaaja. Jotakin ainutlaatuista kuitenkin löytyi, kengänkiillotuskone. Tämän kyseisen koneen huomasiivat kaikki mukana olleet ja jonoa riitti aamuyön tunneille asti. Majoitus muistutti kolmen aikaan yöllä lähinnä metallityöpajaa.

Aamulla herättiin virkeinä ja maihinnousukengät kiiltävinä. Päivä lähti käyntiin teorialuennoilla ja sillä, mitä henkilösuojaus pitää sisällään. Joihinkin osa-alueisiin paneuduttiin hiukan tarkemmin. Myöhemmin käytiin läpi mentaalipuolta, mikä sai aikaan keskustelua ja kouluttajan kertomaan esimerkkejä. Monella tämä avasi sitä, mitä henkilösuojaus on. Teoriapäivän päätteeksi illalla suunnattiin tatamille, jossa aloimme soveltaa teoriassa opittuja taitoja. Harjoittelimme jalan taapahtuvaa suojuetoimintaa ja sitä, kuinka mahdollinen uhka saadaan torjuttua. Hiukan voimankäyttötreeniä, meille jo tuttua asiaa, saatiin samalla mikä toimi hyvänä kertauksena. Päivä päätteeksi tehtiin nopea huolto ja viriteltiin televisio kuntoon, olihan tiedossa Sami Heleniuksen nyrkkeilyottelu.

”Jotakin ainutlaatuista kuitenkin löytyi, kengänkiillotuskone.”

Sunnuntai alkoi vesisateessa ja totta kai menimme ulos harjoittelemaan. Harjoittelimme erilaisia suojausmuodostelmia ja niiden kanssa liikkumista, esimerkiksi VIP-henkilön tuomista kohteelle ja pois kohteelta. Vesisateen hiivuttua siirryimme ajoneuvoharjoitteluun, joka aloitettiin käymällä teoriassa läpi, kuinka ajoneuvolla ajetaan suojaava-ajoa. Käytännön harjoituksiin siirryttyä mukaan tulivat viestiliikenne ja oikeaoppiset kutsut. Aluksi käytännön harjoittelua tehtiin Vaasan laitakaupungilla ja kun homma rupesi sujumaan, suuntasimme keskustaan päin. Harmiksemme ajoneuvoja oli liian vähän, eivätkä kaikki päässeet toimimaan kaikissa eri tehtävissä, kärkiautossa, VIP-ajoneuvon kuljettajana sekä turva-autossa.

Jäljellä oli viimeinen osa kurssista – ammunnat, joita me olimme odottaneet. Ampumaradalle saavuttua puettiin asiaan kuuluva varustus päälle, kerrattiin turvallisuusmääräykset ja homma lähti käyntiin aluksi totutteluammunnalla. Ammunnoissa tehtiin käännöksiä vasemman ja oikean kautta, nopeita laukauksia, tuplalaukauksia ja laukauksia SUL-asennosta (SUL Position), joka tuli osalle uutena asiana. Soveltava vaihe jouduttiin ikäväksemme muuttamaan olosuhteiden takia. Tarkoitus

oli suojuetammunnat, jotka oli olosuhteiden takia pakko perua. Olisi ollut liian riskialtista, kun alusta, jossa piti ampua, oli ihan peilijäissä. Kun kurssi oli saatu pakettiin suunnattiin auton nokka takaisin kohti Hennalaa. Paluumatkalla totesimme, että voimme lainata Janne Tulkin sanoja: ja tulvii Pohjanmaa.

Teksti Antti Kuusinen

[palkittuja]

Päijät-Hämeen maakuntakomppanian standaarilla on palkittu:

Majuri Janne Parkkonen, nro 8
Kapteeni Kai Merenlahti, nro 9
Kapteeni Mika Vesikko, nro 10
Alikersantti Marko Huhtiainen, nro 11
KRH-joukkue, nro 12

Onnittelut myös kaikille 4.6. palkituille ja ylennyksiä saaneille!

ASENTEELLA ALAS TORNISTA

VUODEN ENSIMMÄINEN TORNIPÄIVÄ ALKAA aurinkoisena Hälvälässä. Varusteet kannetaan autosta ulos ja köysiä kiinnitetään paikoilleen. Hermostuttaa. Elämä ei sentään vilahtele silmien editse, mutta jännitystä ei voi kieltää.

- Et sinä pyörry, toteaa *Pyykön Vesa* toiseen huolenaiheeseeni – entä jos vain taju lähtisi pelosta?

Seuraavaksi alkaa istuinköysien sitominen. Huomaan, että solmujen tekoa pitäisi opetella pidempään –kerran tehdyn solmun muistaa vain hetken. Mistä se käärme tuli ja minne sen piti mennä? Samalla käydään läpi turvallisuusasioita, välineiden käsittelyä ja tarkastamista. Enemmän opiskelleet saavat köydet solmittua huomattavasti sutjakkaammin kuin aloittelija. Apua ja neuvoja löytyy kaikille tarvitseville, kypärät ja hanskat sujahtelevat päälle ja tarkistusten jälkeen koko joukko on valmis laskeutumaan.

Aluksi käydään läpi peruslaskeutuminen –asento, jarruttaminen, katseen suunta ja tullaan alas tornista useampi kerta lämmitellen ja ottan tuntumaa touhuun. Jänistäminen ei ole vaihtoehto ja omalla vuorollani nojaan taaksepäin tornin reunalta. Jalat eivät lipeä ja pääsen alas, en ehkä vauhdikkaasti ja sulavasti, mutta jotakuinkin oikeaoppisesti. Auttaa, kun on rauhallinen ja luottaa välineisiin. Ensimmäinen lasku tehty!

Alkujännityksen jälkeen päivä jatkuu tehokkaissa merkeissä. Useamman laskun jälkeen pystyn jo toimimaan rennommin, vaikka ylempi käsi tahtookin puristaa köyttä kuin henkensä edestä. Kouluttajien neuvoilla ja opastuksella laskeutuminen alkaa mennä aina vain sujuvammin. Sykkeestä, lämmöstä ja pakaralihaksista pitää huolen portaiden jatkuva nouseminen. Päivän edetessä ehditään laskeutua kolmisenkymmentä kertaa ja harjoitella paljon asioita: jarrumiehenä toimiminen, köyden lukitseminen, varusteiden kanssa laskeutuminen, seinästä irtaantuminen ja ikkunoista sisäänmeno. Kokeneemmilta laskeutujilta nähdään hyppylähtöjä ja korealaiskäännöksiä.

Urakan jälkeen oma olo on kuin voittajalla –sen lisäksi, että pääsin tornista alas, uskalsin kokeilla uusia asioita ja opin paljon lisää laskeutumisesta. Epäilemättä seuraavalla kerralla olisi taas mahdollista päästä muutama askel eteenpäin taidoissa, kun nyt on saatu perusteet hautumaan. Parasta päivässä oli positiivisen kannustuksen määrä, itsensä ylittäminen ei ole niin vaikeaa, kun muutkin uskovat siihen.

Teksti ja kuva Kaarina Honkalampi

[perhetapahtumia]

Jari Kannelan perhe on kasvanut 24.3. pienellä miehellä. Denzelin pikkuveli oli syntyessään 50,5cm pitkä ja painoi 3290g.

Kati Aaltosen perheeseen syntyi 6.4. pikkutyttö, jonka strategiset mitat olivat 50,5 cm ja 3510 g.

Onnittelemme molempia perheitä uusista maanpuolustajista ja toivotamme hyviä vaippasulkeisia!

RESERVIN SISYFOS JA KEVYEN KIVEN KEKSIMINEN

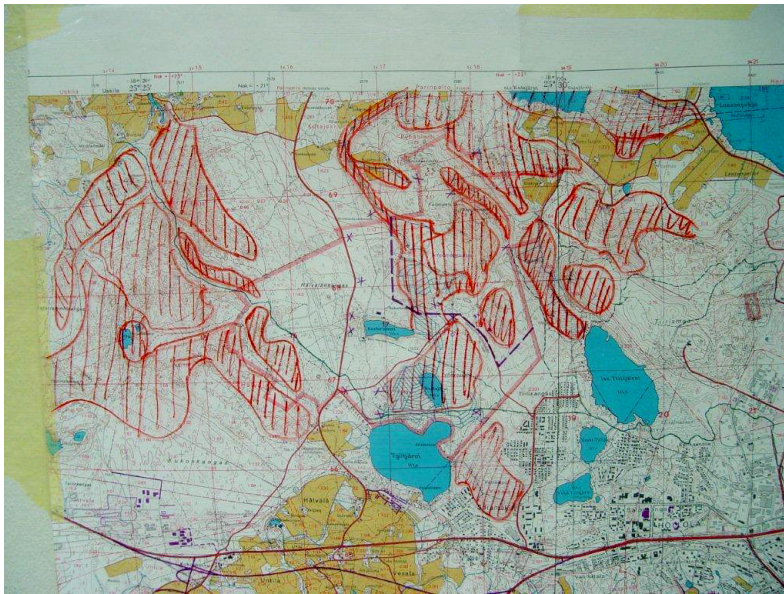
ANTIINKIN KREIKAN TARUSTOSSA kuolemasta ja jumalista piittaamaton Sisyfos tuomittiin ikuisesti vierittämään kiveä ylämäkeen, vain palatakseen yhä uudelleen juurelle. Kasuvat suorituskykyvaatimukset ja monimutkaisuvaatimukset voivat vaikuttaa uuteen, vaativampaan tehtävään siirtyvästä reserviläisestä haasteelliselta, mutta tässäkin lajissa Suomen Raskas pitää huolen omistaan.

Päijät-Hämeen maakuntakomppania on alueellinen erikoisjoukko, jonka tehtäväkenttä ja suorituskykyvaatimukset ovat merkittävästi joukkotuotannon tavanomaisia tuotteita vaativammat. Siksi henkilöstö koostuu jo elämäkokemusta ja siviiliosaamista hankkineista, tehtävään hakeutuneista ja valituista vapaaehtoisista. Myös

muihin Päijät-Hämeen reservin vaativiin ja haasteellisiin tehtäviin valikoidaan jo kyntensä näyttäneitä henkilöitä joita ei pelota astua uuden oppimisen äärelle.

Varusmiespalveluksessa kyetään tuottamaan perusosaaminen, jonka jälkeen reservin uralla osa asevelvollisista kohtaa kokonaan uusia tehtävätyyppejä ja toimintaympäristöjä. Puolustusvoimien uudistaessa rakennettaan ja suorituskykyään uusien tehtävien ja uhmakallien mukaisesti, tulee yksilön eteen usein tunteja, päiviä ja viikkoja vaativa opiskelu- ja harjaantumissarka.

Erityinen oppimisen paikka on oman yksikön – esimerkiksi maakuntakomppanian – toiminta osana laajempaa kokonaisuutta. Tehtävällä ei olla yksin, vaan mukana on

muita Puolustusvoimien joukkoja, siviiliviranomaisia ja muita yhteistyökumppaneita. Orkestraatioissa on mukana useita johtamisen tasoja ryhmästä ainakin maakunnalliselle tasolle saakka.

Korkeat vaatimukset erityisille taistelijoille

Tällaisessa monitahoisessa ympäristössä, varsinkin toimintaa johdattaessa, henkilöstöllä on oltava hyvä paineensietokyky, kyky hyödyntää monipuolista johtamisjärjestelmäkokonaisuutta, suorituskykyjen ja toimintamallien tuntemus, säädösperustan ja oikeuksien osaamista ja muita pääosin varusmiespalveluksen jälkeen hankittuja taitoja. Luonnollisesti esikuntaympäristössä tarvittavat välineelliset taidot tulee olla hyvin hallussa.

Reserviläisen urapolulla päätyminen tämänkaltaisiin tehtäviin vaatii hyvää suoriutumista asevelvollisuuden alkuvaiheissa, aktiivisuutta tehtävään hakeutumisessa ja valmiutta kouluttautua sitoutuneesti kulloinkin käsillä olevaan tehtävään. Tyypillisesti tehtäviin kutsutaan havaitun täydennystarpeen ja ennestään tunnetun, aktiivisen henkilön osaamisen kohdatessa. Maakuntakomppanian tehtävissä kehittyminen tarjoaa erinomaisen pohjan siirtyä myöhemmin muiden yksiköiden tai esikuntien tehtäviin. Samalla yhteistoiminnan edellytykset paranevat kuin itsekseen, kun yhteistoimintatasona on ennestään tuttuja henkilöitä.

Samalla tavoin kuin maakuntakomppanian suorituskyvyn kehittämisessä, myös muiden jatkuvasti harjoittelevien joukkojen suorituskyky rakentuu pala palalta vuosien aikana. Sitoutumalla itseopiskeluun, kouluttautumiseen ja harjaantumiseen pääsee nauttimaan yhteen hitsautuvan joukon kyvystä olla yksilöitään suurempi. Rakennetun suorituskyvyn käyttäminen on tarvittaessa joustavaa poikkeusolojen lisäksi normaaliolojen häiriötilanteissa.

Tietoisen korkeaksi asetetun vaatimustason vastapainoksi Hämeen rykmentti on luonut erinomaiset edellytykset kehittyä ja suoritua tehtävistä. Toisinaan

julkisessa sanassa häivähtävät kitkerät kommentit reservin unohtamisesta ovat tässäkin kohtaa erittäin kaukana arkitodellisuudesta.

Koulutuksen järjestelyt keventävät kiveä

Maakuntakomppania on jo kouluttanut ja toiminut yhdessä muiden aktiivisesti harjoittelevien joukkojen kanssa. Jatkossa kyetään enenevästi kouluttamaan maakunnan yksiköiden henkilöstöä ristiin tehtäväkohtaisesti. Tämä helpottaa harjoittelua ja toimintaa yhdessä. Esimerkkejä toteutuneista yhteisistä koulutusaiheista löytyy voimankäytöstä toimintaedellytysten analyysiin, yhteisiä soveltavia harjoituksia unohtamatta.

Sotilaallista koulutusta maakunnassa antavien tahojen yhteistoiminnalle ja toiminnan yhteiselle suunnittelulle on selvästi tilausta. Hämeen rykmentin koulutus, maakuntakomppanian oma koulutus, muiden maakunnan yksiköiden koulutus ja Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen koulutus- ja tukiyksikkö tulee saada entistä selkeämmin samoja suorituskykyjä yhdessä kehittämään. Kiristyvä resurssitilanne tulee siihen joka tapauksessa lähivuosina ohjaamaan, mutta Päijät-Hämeessä on ennenkin osattu kulkea kärjessä.

Sisyfos työnnellee kiveään edelleen vuoren kupeessa, mutta kunkin päijäthämäläisen reserviläisen taakka tarvitsee punnertaa vain rajallisen määrän kertoja ennen kuin astumme varareserviin luomaan toimintaedellytyksiä nuoremmille taistelijoille. Siihen asti jokaisen Varmistin-lehden lukijan on syytä huolehtia päätäväisin toimin omasta suorituskyvystään – aina kenttäkelpoisuudesta lähtien – ja oman joukkonsa jatkuvasta kehittämisestä. Myös näistä pienistä teoista rakentuu uskottava puolustus ja siitä kumpuava kotimaamme turvallisuus.

Teksti ja kuvat Harri Koponen

Komentajan lasi on puoliksi täynnä **EVERSTI MIKKO MYLLYKANGAS** **USKOO POSITIIVISEEN AJATTELUUN**

VÄHINTÄÄNKIN VOISI SANOA, että varusmiespalvelus on vaikuttanut Hämeen Rykmentin komentajan, eversti *Mikko Myllykankaan* loppuelämään. Tie soitasuralle aukesi sattuman kautta, kun elettiin vielä aikaa, jolloin vuoden aikana palvelukseen astui kolme saapumiserää.

- Menin palvelukseen lokakuussa, ja palvelusaikanani seinälle tuli ilmoitus kadettikoulun pääsykokeista, joihin päätimme tupakaverien kanssa osallistua, Myllykangas kertoo. Voi sanoa, että jos olisin mennyt armeijaan heinäkuussa, en olisi nyt tässä.

Hän toteaa, että tässä vaiheessa muistot varusmiespalveluksesta ja uran alkua ajoilta ovat vain hyviä, kun aika on niitä kullannut. Ura valintaansa Myllykangas ei ole harmitellut.

- Puolustusvoimat on hyvä työnantaja. Byrokraattisuudesta huolimatta se on hyvin joustava ja tarjoaa paljon vaihtoehtoja, esimerkiksi erilaiset ulkomaan tehtävät. Työssä oppii joka päivä uutta ja se pitää virkeänä, hän sanoo.

Parhaiksi asioiksi komentajan tehtävässä hän arvioi sen, että saa tehdä töitä ihmisten kanssa hyvässä organisaatiossa, josta löytyy aina tekijä, tietäjä tai hyvä yhteistyökumppani talon ulkopuolelta. Raskaampi puoli on se, että komentajana on otettava kantaa, mitä isompi ongelma on kyseessä.

Osapuolien aktiivisuus saa kokonaisuuden toimimaan

Nelisen kuukautta Hämeen rykmentin komentajana toiminut Myllykangas ei ole vielä ehtinyt tarkemmin tutustua Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian toimintaan.

- Totta kai on tarkoitus osallistua. Minulla on yleiskuva toiminnasta, ja että se on erittäin aktiivista, eikä yksi komppania tahdo riittää. Aktiiviset reserviläiset ovat loistava resurssi, jolla helpotetaan harjoituksia ja olemista sekä tuetaan koko rykmentin toimintaa, hän summaa.

Maanpuolustustoimintaa ja sujuvaa yhteistyötä Päijät-Hämeessä ei kehuta turhaan. Myllykangas toteaa, että alueen yhteistyötahot ovat kautta linjan hyvin aktiivisia, mikä vaikuttaa toimivan kokonaisuuden syntymiseen. Toki myös komentajalla on vaikutusmahdollisuuksia hyvin moniin konkreettisiin asioihin esimerkiksi maakuntakomppanian toiminnassa.

- Voinhan vaikka kieltää, että jotain ei tehtäisi. Mutta kyllähän hyvin valmistellut pyynnöt ja järkevät asiat onnistuvat, hän sanoo.

Taloudellisten resurssien pienuudesta Myllykangas ei valita.

- Ajattelen sen niin, että se raha, mikä budjetoidaan, sillä toimimme. Lisää rahaa ei saada, vaikka haluaisimmekin. Ensin tietysti turvataan varusmieskoulutus ja

sitten muut asiat. Varmasti puolustusvoimaudistuksessa tarkastellaan myös vapaaehtoista maanpuolustusta ja sitä kautta tulevat ratkaisut myös sen toiminnan järjestämiseen. Maakuntakomppaniassa varmasti toivottaisiin lisää harjoituksia, hän arvioi.

Tulevaisuuden tavoitteisiin komentajalla ei ole erityinen kiire. Urallaan hän on tottunut siihen, että paikat ja tehtävät vaihtuvat.

- Se on vain näkkileipää. Toki on tehtäviä, joista ei haluaisi vaihtaa pois, mutta vielä en ole ehtinyt pettyä mihinkään. Hoidetaan tämä pesti kunnialla ja nautitaan näistä vuosista täällä, hän päättää.

Teksti ja kuva Kaarina Honkalammilla

[Mukaan toimintaan]

VARMISTIN RY TOIMII

JÄLLEEN KERRAN Varmistin ry:n hankkimia palkintoja jaettiin Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian taisteluumuntonojen yhteydessä. Varmistimen lahjatavarasäkin pohja alkaa näkyä, joten uutta tavaraa on hankittava ja siihen tarvitaan rahaa. Kuluja aiheutuu myös Varmistin-lehden julkaisemisesta.

Kevään 2011 aikana Varmistin on hankkinut tuota foinikialaisten kehittämää vaihdonvälinettä pudottamalla lunta katoilta, vuokraamalla kontin kirkkopäiville ja auttamalla kirkkopäivien järjestelyissä työpanoksella (72 henkilötyötuntia), lisäksi osa jäsenistä on toiminut järjestysmiestehtävissä Sysmän koiranäyttelyssä ja Salpausselän kisoissa. Yhdestä työtunnista Varmistin on saanut keskimäärin 10 euroa kulkorvauksina tuntia kohti.

Järjestysmiestehtäviä on varsinkin näin kesän kynnyksellä runsain mitoin, mu-

kaan pääset kun otat yhteyttä **Jussi Ollikaiseen**. Jos järjestysmieskortti puuttuu, niin **Antti Kuusinen** tietää milloin ja missä kortin voi suorittaa. Yhteystiedot saa päivystäjän kautta.

Uusia ideoita rahan hankkimiseksi sekä tietenkin lahjoituksia otetaan mielellään vastaan. Varmistimen puheenjohtajana toimii **Hannu Tukia**, varapuheenjohtajana **Juhani Saario**, sihteerinä **Olli Koivisto** ja rahastonhoitajana **Mika Heinonen**. Muut johtokunnan jäsenet ovat **Heikki Koskinen** ja **Kimmo Korhonen**.

MUISTA MYÖS

Lihaskuntotestejä järjestetään seuraavasti:

18.8. su klo 17.00 HämR pallosali

11.9. su klo 17.00 HämR pallosali

16.10. su klo 17.00 HämR pallosali

20.11. su klo 17.00 HämR pallosali

Cooperin testit

18.6 lauantai klo 10.00

3.9 lauantai klo 10.00

Cooperit juostaan Radiomäen kentällä Pikku Vesijärven rannassa.

Voimankäyttö 3 –koulutus 12.8 ja 14.8.

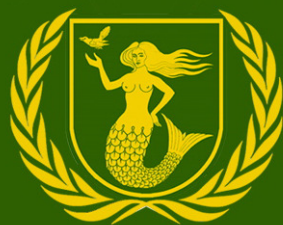
Varuskunnan 100-v. juhlat 26.8.

Päijät-Hämeen vaellus 27.8.

Lylyisen partiotaitokilpailu 10.9.2011

Syksyn pääharjoitus Tyyne 11
16.-18.9.2011

Päijät-Hämeen maakuntakomppanian päällikön vaihtotilaisuus ja vuosijuhla
2.12.2011

VARMISTIN 2011
©Päijät-Hämeen Maakuntakomppania